

El Sant Crucifici: Desitjat retorn - 27 de març, 2015 - Homilia

En trobar-me sol, per primera vegada, cara a cara davant la cara del nostre Sant Crucifici, em passarem com tres llampades que avui us les transmeto:

1.-“No fixeu el ulls en ningú més que en Ell...”

Ha estat el cant amb que em rebut el cap a l'inici d'aquesta entranyable celebració. Recordo en que en aquell instant, vaig mirar el Crist ...

Em vaig trobar sol, cara a cara amb el crucificat.

Em va captivar i seduir la seva mirada, ja des del primer moment

Em vaig sentir “tocat” en el meu interior...

Deuria ser un Crucifix molt bell ... fa 400 anys.

El vaig acariciar entre les meves mans.

No es tracta d'una mercaderia ... i menys encara d'un objecte de valor material que es valora amb monedes .... ni es tracta de compravenda... És una història d'amor.

2.- Profanació del Temple a la guerra.

- Qui va ser? Qui es va atrevir amb Tu, Senyor?

- No li tremolarien les mans quan et van separar de la creu i et van llançar al foc?

- Es va penedir?

i en el meu interior em semblava sentir:

- Calla! ... Preguntes massa...

- Creus que tinc un cor tan petit i mesquí com el teu?

- No pensis més en el que em va mutilar ... Jo, ja els vaig perdonar ... em vaig oblidar instantàniament i per sempre del seu pecat... (*comprenc, ja des de la creu ens vas perdonar a tots: "Perdoneu-los; pare, no saben el que fan..."*).

- Voldria que en contemplar el meu rostre esqueixat del cos pensis en tants membres meus -els meus germans - que són explotats, ferits i mutilats com jo. Ells són les meves mans, els meus peus i el meu Cos.

- Què és més pecat, mutilar la meva imatge de fusta o mutilar una imatge meva viva, de carn, en què batego jo per la gràcia des del baptisme? ... Som meus “cristos vius”...

3.- I... pensa que seria el meu voler que abundessin els “Cristos trencats” ... tan de bo, un a cada entrada de d'esglésies... que en contemplar-lo culpis les consciències amb la seva mirada... “Cristos” sense braços, sense membres en el seu cos de fusta... però que recordin els membres vius del meu cos.

En veure'm trencat recorda't sempre dels meus germans trencats, aixafats, indiferents i mutilats... són els meus braços, són els meus peus ... es troben sense feina, amb camins tancats, en pous sense sortida... “cristos trencats i sofrents”.

“No fixeu els ulls en ningú més que en Ell...”

Que aquest cap que va sobreviure de les flames ens mostri sempre la icona del que es estima amb un amor misericordiós i ple de tendresa.